

[Svend Haugaard.]

stande, vil jeg gerne pege på, at der kan være stater, for hvem det vil betyde noget, at også de nordiske lande fremfor Cambodias alene anbefaler og stiller forslag om, at Pekingkina afløser Formosakina som medlem af FN; Formosas status må så komme i anden række. Det drejer sig i denne forbindelse alene om spørgsmålet om, hvem der skal repræsentere Kina i FN. Der er som sagt mulighed for, at nogle ganske få stemmer denne gang kan gøre udslaget, og vi må derfor ikke lade nogen mulighed uforsøgt, som kan være medvirkende til opnåelse af det ønskede resultat.

Jeg tror, det vil gøre et meget stærkt indtryk, hvis de nordiske lande kommer med en fælles indstilling, og jeg vil derfor gerne spørge den højtærede udenrigsminister, om han er villig til at søge gennemført, at de nordiske lande tager et sådant fælles initiativ, og, hvis det ikke er muligt at få nordisk tilslutning dertil, at Danmark så alene tager et sådant initiativ.

Udenrigsministeren (Per Hækkerup): Det ærede medlem har sådan set selv besvaret sit spørgsmål, idet det ærede medlem meddelte, at han var bekendt med, at staten Cambodias har anmodet om, at Kinas repræsentation i FN optages på dagsordenen.

Man har på det nordiske udenrigsministermøde, hvor vi drøftede vor stilling til FN, ikke fra noget nordisk lands side ønsket at ændre den stilling; vi hidtil har indtaget over for Kinas repræsentationsspørgsmål. Jeg tror heller ikke, det er tilrådeligt, at vi gør det. Vor holdning er den, at vi stemmer for, at Kinas mandat i FN skal gå til Pekingregeringen. Herom vil vor delegation blive instrueret på sædvanlig vis.

Når det ærede medlem formulerer spørgsmålet således: om vi vil medvirke til et forslag om optagelse af Folkerepublikken Kina som medlem af De Forenede Nationer, så er spørgsmålet forkert stillet. Der er ikke tale om optagelse af Kina i FN. Kina er i henhold til FN-pagten født medlem af De Forenede Nationer. Spørgsmålet er, hvem der repræsenterer Kina; det er altså et spørgsmål om mandat, om fuldmagt, og her er det regeringens opfattelse, at det bør være Pekingregeringen, der repræsenterer Kina.

Det er altså ikke et spørgsmål om optagelse af et nyt medlem, men om, hvem der har mandatet, som allerede er fastlagt i FN-pagten.

Svend Haugaard: Jeg er klar over, at udtrykket „optage“ kan være forkert. Jeg har netop ved det, jeg har sagt i dag, præciseret, at det var spørgsmålet om repræsentationen, der var afgørende.

Jeg synes, det er helt klart, at Danmark selvfølgelig stemmer for, og jeg anerkender den stilling, vi i så henseende har taget hver gang. Jeg synes ikke, det er nogen særlig aktiv handling — det er så en anden side af sagen — men jeg synes, det er mindre klart, om vi er parat til at stemme mod Formosa. Jeg har ikke set Cambodias forslag. Jeg håber, det er stillet sådan, at det er positivt for Kina og ikke bare negativt imod Formosa. Når jeg ønsker, at Norden skal stille det og være medforslagsstiller, er det ikke for at lave nogen diskriminering imod Cambodias, naturligvis, men jeg mener, at en fredeligsgørelse af forholdet mellem USA og Kina på lang sigt vel er det mest afgørende fredsspørgsmål overhovedet. Jeg ser ikke, hvordan en sådan fredeligsgørelse skal ske, hvis ikke Kina bliver optaget i De Forenede Nationer; derfor må vi gøre alt for, at det kan ske.

Jeg takker for svaret, men beklager, at det ikke var mere positivt. Jeg vil da gerne spørge: kan så ikke i det mindste Norden eller Danmark tage ordet og anbefale? Det kan vel spille en vis rolle, at man ikke bare stemmer, men at man også anbefaler. Ellers må vi jo sige, at vi har været glade for Cambodias initiativ, så altså også vi her i Danmark kan få lejlighed til at stemme for det, vi gerne vil give vor stemme.

Og kunne det da ikke tænkes, hvis ikke det lykkes at få Kina optaget denne gang — hvad det forhåbentlig gør, men muligvis ikke — at vi så næste gang kunne være lidt mere aktive og stå som medforslagsstillere.

Udenrigsministeren (Per Hækkerup): Jeg tror, det ærede medlem bør betænke, at vor stillingtagen til Kinas repræsentation bør ses ud fra en udenrigspolitisk helhedsvurdering, og jeg tror ikke, det er tilrådeligt, at Danmark går længere, end vi hidtil er